

Velikonoce 2011 v kostele sv. Tomáše

Příležitost ke svátosti smíření ve Svatém týdnu bude od pondělí 18. 4. 2011 do středy 20. 4. 2011 vždy od 14 do 18 hodin.

Na Zelený čtvrtek (21. 4. 2011) a Velký pátek (22. 4. 2011) se bude zpovídat již jen od 14 do 16.30 hodin.

Během obřadů Svatého třídenní se zpovídat nebude.

Mimo to je v našem kostele příležitost ke svátosti smíření také vždy během obvyklých bohoslužeb.

Zelený čtvrtek, 21. dubna 2011

- ranní mše svatá odpadá
- v 9.00 hodin začíná v katedrále na Petrově Missa chrismatis, pontifikální mše svatá s obnovou kněžských slibů a žehnáním olejů
- v 17.30 hodin bude v našem kostele slavena mše svatá na památku Poslední večeře
- po skončení obřadů bude kostel otevřen pro soukromou adoraci „v Getsemanské zahradě“ do 20.00 hodin

Velký pátek, 22. dubna 2011

- den přísného postu
- ranní mše svatá odpadá
- v 15.00 hodin bude v našem kostele pobožnost křížové cesty
- v 17.30 hodin začínají velkopáteční obřady (pašije,

uctívání kříže, velkopáteční přímluvy a svaté přijímání); zpívá Svatotomská gregoriánská schola

- po skončení obřadů bude až do 20.00 hodin příležitost k soukromé adoraci u kříže

Bílá sobota, 23. dubna 2011

- ranní mše svatá odpadá
- kostel bude otevřen pro soukromou adoraci „u Božího hrobu“ od 9.00 do 16.00 hodin
- obřady velikonoční vigilie začínají ve 21.00 hodin žehnáním ohně na prostranství před kostelem (přineste si, prosíme, svíce opatřené kornoutem proti okapávání vosku)

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, neděle velikonoční 24. dubna 2011

- bohoslužby budou v obvyklém pořádku
- 7.45 latinská se zpěvem chorální scholy
- 9.00 se zpěvem chrámového sboru (A. Grečaninov: Missa festiva)
- 11.00
- večer v 19.30 hodin

– na konci každé mše svaté bude tradiční žehnání pokrmů

Pondělí velikonoční, 25. dubna 2011

– bohoslužby budou podle obvyklého nedělního rozvrhu

7

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE SV. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Už nebudeš potřebovat slunce, aby ti svítlo ve dne,
ani měsíční zář ti nebude svítit.
Hospodin ti bude světlem věčným,
tvůj Bůh bude tvou slávou“

(Iz 60,19)

Úvodní slovo

Po loňské pauze zaviněné rekonstrukcí chodníku před kostelem budeme letos začínat slavení velikonoční vigilie opět žehnáním ohně na prostranství před hlavním vchodem. Škoda, že v našich městských podmínkách tento v celé liturgii výjimečný obřad nemůže mít plnou působivost. Bývá totiž velmi silným zážitkem, když se v naprosté tmě objeví první plamínek, a ten pak rychle sílí, aby skutečně

„zaplašil temnoty“ - jak vzápětí zazní v chvalo zpěvu Exultet.

Dnes už noční osvětlení našich měst tmu vytlačilo, málokdo zná zkušenost naprosté temnoty. Svým způsobem i toto je jakýsi duchovní obraz o dnešku: Pomocí techniky obejít vše, co by nás mohlo zneklidnit a vykolejit z naší sebejistoty. Jenže v umělém světle kouzlo ohně nepůsobí, v umělé jistotě se člověk také s poselstvím Velikonoc mýjí - nevnímá naprostou jedinečnost moci Zmrtvýchvstalého.

Přeji nám všem, abychom nebyli ničím pomíjivým natolik oslněni, že bychom ztratili schopnost i touhu o Veliké noci znovu spatřit první záblesk našeho budoucího vzkříšení!

Váš farář Petr Vrbacký

Tesařův syn

Občerstven směskou
příliš trpkých vín
vleče se stezkou
bosých chodidel

* * *

Tesej kotvu
střepe našich vín
aby duše
neodpluly do ztracena

Zbij ji ze dvou
křížících se trámů
hřeby kovanými
za studena

Radovan Voříšek

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• Ve středu 20. dubna v 17.00 hodin se koná **poslední dětská křížová cesta v letošním postu**. Zveme všechny děti i rodiče k účasti a k zapojení se do služby (střídavé nesení kříže, svící atd.) Sraz je v 16.45 hodin v sakristii.

• Ve čtvrtek 5. května v 10.00 hodin bude v našem kostele slavena **mše svatá pro bývalé příslušníky PTP**. Celebrantem bude Mons. Jiří Mikulášek, generální vikář brněnské diecéze.

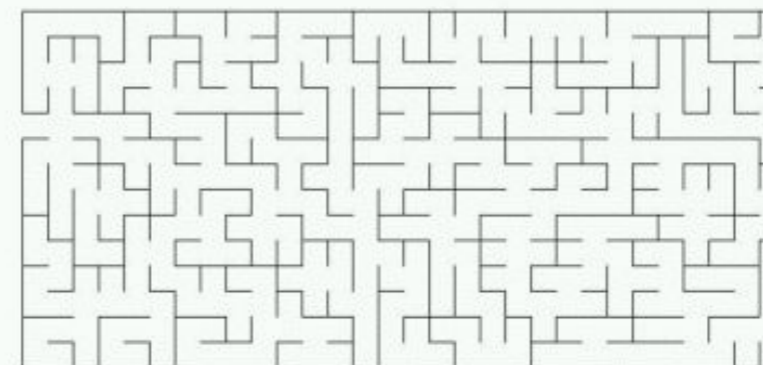
• V neděli 15. května 2011 bude v našem kostele sloužit latinskou mší svatou v 7.45 hodin **P. Josef Koláček SJ**, bývalý svatotomský choralista a dlouholetý vedoucí českého vysílání radia Vatikán.

• **Po farním karnevalu pro děti**, konaném na faře, je postrádán **fotoaparát FUJIFILM i s pouzdem**. Na jeho nalezení vypisuje majitel odměnu 500 Kč. Kontakt na majitele je iva264@seznam.cz; mobil 720 675 420.

PRO BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

Pomoz oslíkovi dovézt Ježíše do Jeruzaléma.

PRO STARŠÍ

KVĚTNÁ NEDĚLE nebo též _____ je označení pro šestou a zároveň poslední neděli postní. Připomíná slavný vjezd Ježíše do Jeruzaléma a zároveň se při bohoslužbách předčítá zpráva o umučení Ježíše Krista – pašije. Název svátku je odvozen od květů, jimiž bývají kostely vyzdobeny a které mají připomínat palmové větve, jimiž lid vítal Ježíše.

(Doplň do tabulky slova; čísla označují ŘEŠENÍ tajenky.)

- domácí zvíře
- dopravní prostředek (na kolejích)
- malá proutěná nádoba (na houby)
- padá na podzim ze stromu
- ovoce (např. míšeňské)
- nádoba na koupání
- bílý pták (hnízda na komíně)
- výstupek na obličeji
- král zvířat
- čtvrtý měsíc v roce
- nedostatečná známka
- místo k pastvě zvířat
- Adam a _____

1.				2.	
	3.				
		4.		5.	
		7.	6.		
		8.		9.	
			11.	10.	
		12.			13.
		14.			

Klára Špunt Zelinková

PŘÍBĚH

Děti vybarvují obrázek Pána Ježíše, jak nese kříž. Spodní část kříže zatěžují závaží, do nichž malí hříšníci vpisují svá provinění. Na druhé straně nadlehčují kříž tři nafukovací balónky – modlitba, půst a almužna. První dva pojmy děti chápou. Vědí, že v postní době bonbóny na konci hodiny nebudou. Paní katecheta jim místo mlsůtek rozdává ušetřené korunky a děti je pyšně hodí do postní pokladničky.

Ale co je to vlastně ta almužna? Paní učitelka opatrně vysvětluje, že dávat peníze lidem, kteří stojí s kelímkem před kostelem či před obchodem, často spíš uškodí než pomůže. „Mnoho lidí však potřebuje naši pomoc a podporu, a to dobré, co pro ně uděláme, je tou nejlepší almužnou.“ A paní katecheta vytahuje dopisní papír. Vypráví dětem o své nemocné kamarádce, která už několik let jen leží a nemůže se sama ani posadit. O tom, jak dřív ráda lyžovala, jezdila na kole, tancovala, hrála volejbal. Prvňáčci nadšeně kreslí obrázky, aby jí udělali radost. Zvlášť Lucinka se rozepisuje: „Milá teto Jano, přejí ti, abys už brzo mohla chodit a lyžovat. Budu se za tebe modlit.“ A vedle kytiček, sluníčka a smajlíků se na papíře objevuje lyžařka řítící se z prudkého kopce.

Konečně je dopis v obálce, známka nalepena a paní učitelka píše adresu.

„A kdy zas bude teta Jana lyžovat?“ ozve se jasný Lucinčin hlásek. „Víš, ona už asi lyžovat nikdy nebude...“ „Ale Pán Bůh přece může udělat zázrak,“ skočí Lucka do řeči. „Ano, to může a pro tetu bude zázrakem už to, když jednou bude chodit – třeba i s berlemi.“ Lucinka se zamračí a založí ruce na prsou: „A má to teda vůbec cenu se modlit?“ „Ale jistěže to má cenu. A velikou! Můžeme se za ni modlit, aby své trápení dobře zvládala a neztrácela naději a důvěru v Pána Boha.“ „To já bych ani nechtěla být na světě,“ Lucinčin hlas je nyní plný slziček. „A víš, jak je teta Jana na světě důležitá? Když za ní přijdu, nikdy nepláče, nenaříká, není mrzutá. Naopak má smysl pro humor, a tak se někdy i dost nasmějeme. Víš, jak velkým povzbuzením je pro mě její dobrá nálada? Když mám nějaké starosti, tak vždycky cítím, že s Pánem Ježíšem dokážu všechno překonat, že On je stále se mnou. A tak to myslím cítí každý, kdo za ní přijde. Proto je teta Jana na světě tak důležitá.“

„No jo, tak já se teda budu modlit, aby aspoň mohla brzo chodit,“ Lucinčin hlas nezní moc přesvědčeně. Ale pak zvedne hlavu: „Já tam ještě něco dokreslím, jo?“ Dopis putuje z obálky ven. Na poslední prázdné místo v rohu kreslí děvčátko kříž a dopisuje: „a abys byla šťastná.“

Marie Sojka Veselá

Farní pouť na Vranov u Brna

Tradiční pouť celé naší farnosti bude tentokrát **v sobotu 7. 5. 2011.**

- Sraz pro pěší: **9:00 v Útěchově** na konečné autobusu. Ze srazu pojedou auto, které převezme donesené pochutiny přímo na Vranov.
- **Autobus 43** na sraz do Útěchova jede z Kr. Pole nádraží v 8:16 a 8:36. **Autobus 57**, ze kterého se v Soběšicích přestoupí na 43 jede ze zastávky Merhautova v 8:12 a 8:32.
- **Odjezd autobusu** pro ty, kdo nemohou jít pěšky **v 11:00 od Janáčkova divadla - Bohémy.**
- **Mše svatá** na Vranově bude ve **12:00 hodin.**
- Trasu lze projít i s kočárkem a malými dětmi.
- Po mši svaté již tradičně obsadíme jídelnu a zahradu duchovního centra.
- Společnými silami nachystáme, a poté sníme pochutiny námi všemi donesené za tímto účelem.
- Na zahradě pak bude program pro děti a táborák pro všechny.
- Autobus pak pojedou zpět do Brna. Čas odjezdu bude upřesněn na místě.

Keprník

Prosba o pomoc a podporu účastníků

---

*Světové setkání mládeže
MADRID 2011*

Milí farníci, dovoluji mi obrátit se na vás s následující prosbou. Jak jste již zjistili, v srpnu letošního roku se uskuteční další Světové setkání mládeže se Svatým otcem Benediktem XVI., tentokrát ve španělském Madridu. Tradici těchto setkání založil papež Jan Pavel II. a velmi záhy se z nich stal jeden z výrazných fenoménů světové církve. Organizátoři letošního ročníku již nyní mají ohlášeno více než jeden a půl miliónu účastníků z celého světa, další se stále hlásí.

I z naší farnosti se vypraví menší skupinka mladých, aby se tohoto celosvětového svátku „mladé víry“ zúčastnila. Kromě jiných organizačních předpokladů se však ani tato akce neobejde bez finančních zdrojů. Mnohé služby (organizační, programové) sice vykonávají dobrovolníci zdarma, rovněž bezplatně jsou poskytovány i určité nezbytné náležitosti technické, zdravotní apod., ovšem i tak zbývá potřeba uhradit náklady na cestu a ubytování účastníků tohoto setkání.

Pro poutníky z České republiky se nakonec průměrná částka, kterou

si nějak musí sehnat každý z nich, ustálila zhruba na výši 9.400,- Kč (5.000 Kč je tzv. „poutnický balíček“, který pokrývá ubytování, stravování, soc. služby a další výlohy spojené přímo s účastí v Madridu, zbytek tvoří průměrné náklady na přepravu tam a zpět).

V mnoha farnostech naší diecéze se rozhodli pomoci těm mladým, kteří z jejich farnosti na setkání poputují, také finanční podporou. I já vás všechny prosím o totéž! Kdokoliv byste mohli a chtěli přispět jakoukoliv částkou, prosím, předejte ji buď mně osobně, v kostele nebo na faře, nebo můžete použít i internetový bankovní účet farnosti (Volksbank, a.s., číslo účtu 2200030422/6800), na kterém lze označovat konkrétní účel jednotlivých darů. Je možné obdržet potvrzení o sponzorském daru použitelné pro daňový odpočet, je možné přispívat také anonymně.

Shromážděné prostředky pak budou spravedlivě rozděleny mezi všechny, kteří se na setkání mládeže přihlásili z naší farnosti (pokud se sami podpory nezřeknou ve prospěch ostatních). Jen pro pořádek dodávám, že ještě i nyní se může na setkání přihlásit (a tedy i následně ucházet o finanční pomoc farnosti) kterýkoliv farník splňující ostatní obecné podmínky pro účast. Jakousi „interní“ podmínkou pro přidělení finanční pomoci z fondu naší farnosti

pak ze strany duchovního správce farnosti bude účast na modlitební a duchovní přípravě, která se v našem kostele posléze uskuteční.

O vyúčtování a přidělení všech shromážděných darů budete samozřejmě informováni na stránkách tohoto farního časopisu.

Již nyní vám děkuji za vaši štědrost a veškerou duchovní i hmotnou podporu!

Váš farář Petr Vrbacký

Pozvání otce biskupa Vojtěcha na setkání mládeže

Milí mladí přátelé, milá děvčata,
milí kluci,

na vývěsce vašeho kostela jste si už možná všimli plakátku, kterým vás všechny zvu na každoroční setkání v sobotu před Květnou nedělí do naší brněnské katedrály. Těším se, že se s vámi setkám a že se navzájem povzbudíme k životu s Kristem.

Tento rok se však uskuteční ještě jedna akce, která svým rozsahem a významem překračuje dění v jednotlivých diecézích. Jde o Světové setkání mládeže ve španělském Madridu, kam v srpnu letošního roku zve Svätý otec Benedikt XVI. mládež celého světa. Ve svém tematickém

---

Dětská křížová cesta

Neděle 10. 4. 2011

Po obloze se dravě hnala rozervaná ocelová oblaka s modrými pásy, skrze něž tu a tam prosvitlo slunce...

Vítr ohýbal větve stromů a vířil spadlým listím... I tak si lze představovat křížovou cestu. Ta naše nebyla tomuto popisu vzdálená. Jen místo zvědavého davu a římských vojáků zde šlapaly dětské botičky a místo nadávek a nenávistných výkřiků znělo nevinné štěbetání dětských hlásek.

Na místo srazu u ranče „CH“ v Ořešíně nás dorazilo kolem padesáti. Jednalo se převážně o rodiny z naší farnosti s malými dětmi. Nejmladšímu

účastníkovi – Kristýnce Koukalové – byly zrovna 3 měsíce. Z místa srazu jsme se přesunuli na počáteční stanoviště, kde jsme se pomodlili první dvě zastavení křížové cesty. Každý tam také vyrobil psaníčko (nebo malůvku) něčeho, co by chtěl přidat na společný kříž – zejména nějaké trápení nebo zlobení. Barevné „dopisy“ se pak přitloukly na dřevěný kříž, který děti celou cestu nesly.

Při modlitbě jednotlivých zastavení byl společný zpěv vždy vystřídán rozjímáním čteným některým z dětí. Cestou nás také čekaly zajímavé úkoly – děti měly např. v lese najít a posbírat papírové křížky, na nichž bylo napsáno nějaké trápení, a říci, jak pomoci Kristu v druhých v těchto situacích. Zajímavý byl také úkol: „Nadlehči Kristu jeho kříž“. Děti za pomoci dospělých část kříže uřezaly pilkou a kříž se tak stal lehčím.

Nakonec jsme „dopisy“ s trápením a zlobením připevněné na kříži spálili v malém ohničku, který rozdělal v ohništi šikovný tatínek Zub. Poděkovali jsme Pánu Ježíši za to, že nás těchto trápení zbavil.

Po ukončení křížové cesty děti ještě prohnaly blízké stádo koz a ovcí a všichni jsme se vydali na cestu domů, naplněni krásnými zážitky. Díky, Markéto a Klárko!

Jitka Kapitánová (Gaossed)

Výlet na Pálavu

Petr Zelenka, 9 let

V sobotu 2. dubna jsme vlakem vyrazili na Pálavu. V Šakvicích jsme vysedli a autobusem přešli přes obrovskou vodní nádrž až do Dolních Věstonic. Ráno bylo ošklivě, ale časem se to spravilo, až nakonec začalo svítit sluníčko.

A vzhůru na Pálavu. Nejprve jsme šli po polní cestě, ale pak se začala měnit v lesní cestu. Všichni byli zaujati překrásnými prvosenkami. Za nějakou dobu jsme došli na zřícený hrad Děvín. Ti, co měli foťák fotografovali a malé děti byly zaujaty průzkumem hradu.

Na hradě jsme se rozdělili do čtyř skupin: Banditi, Loupežníci, Tryskáči a Draci. Pak naše čtyři týmy a dospěláci vyrazili až k velkému vysílači, kde jsme si dali oběd. Po obědě jsme proti sobě hráli napínavé hry, například: štafetu, odpovědi na otázky a závody. Pak se všichni vydali po strmé cestě druhé strany Pálavy dolů. V půlce kopce jsme se zastavili ještě na jednu hru s lístečky. Bylo teplo jako v létě.

A nakonec jsme se zastavili ve Věstonicích v hospodě na studené občerstvení. A zpátky z úžasného výletu domů.

poselství píše, že s radostí očekává každého z vás.

Z vlastní zkušenosti vím, že každé takové setkání je úžasnou zkušeností a příležitostí pramenící ze setkání se světovou církví. S její růzností v jednotě, s jejím životem i duchovní tradicí. Myslím, že na každého účastníka, který bude účasten s otevřeným srdcem, čeká řada inspirativních podnětů pro jeho osobní život. Velkým významem světových setkání je však nejen vědomí sounáležitosti mezi sebou, ale i s kněžími, biskupy a se Svatým otcem.

Díky biblickému citátu provázejícímu každé setkání, může dojít ke zřejmějšímu pochopení a prožití části Písma. Ale myslím, že významů takových setkání je nepřeborná řada, protože každý z přítomných zažije neopakovatelnou a mnohdy nesdělitelnou zkušenost, která možná trvale ovlivní jeho život.

Chtěl bych vás povzbudit, abyste se nebáli přijmout pozvání a do Madridu se vypravili. Informace najdete na internetových stránkách <http://brno.signal.cz>.

Modlím se za vás.

Váš biskup Vojtěch

Z farní charity

ODMĚNA PRO KOLEDNÍKY LETOŠNÍ TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY

Jako poděkování těm, kteří se letos zapojili do tříkrálového koledování, se pojede letos 4. 6. 2011 lodí na hrad Veveří. Podrobné informace, tak jak jsme je dostali od pastoračního asistenta Oblastní charity Brno Mg. Pavla Hrubana, najdete v charitní vývěsce.

STÁLE A STÁLE SE VYBÍRÁ A VYBÍRÁ A VYBÍRÁ

Žijeme v době nejrůznějších katastrof: zemětřesení, záplavy, války a s tím související pohromy. I u nás jsme to zažili v letech 1997 a 2002. Některé ze současných zlých událostí přesahují naši představivost a jen díky televizi jsme v pohodlí našich domovů informováni o tom, co se ve světě děje. Neodvážili jsme se vypsat zvláštní sbírku na pomoc obětem ničivých pohrom. Stále se na něco vybírá. Přesto jsme mohli díky vaší štědrosti aspoň symbolicky zaslat prostřednictvím OCH Brno na pomoc Japonsku 10 000 Kč a lidem, žijícím v neustále bídě a nemocech po zemětřesení v malé zemi ve střední Americe, v Haiti, 4 000 Kč. Kdo je na tom špatně u nás, jsou lidé bez domova, mnozí z nich ne vlastní vinou.

Těm bylo určeno 2 000 Kč. Díky za vaši pomoc a štědrost! A tak jsme zase s financemi na dně. Věříme ve vaši solidaritu. Díky moc!

VELIKONOCE

Hlavní a největší svátky církevního roku jsou před námi. Dožijme v pokoře, kajícnosti a postu zbývajících dní, které nás dělí od slavného Vzkříšení a děkujeme Bohu za výkupnou oběť Jeho Syna, našeho Pána Ježíše Krista. Ježíš Kristus vstal z mrtvých, vsukutku vstal! Radujme se!

Dobrovolníci farní charity

Informace pana faráře

k účasti klientů chráněného bydlení sv. Michaela na bohoslužbách v našem kostele.

V minulém čísle Tomáška jste byli informováni o projektu chráněného bydlení Oblastní charity Brno a o službě asistentů pomáhajících klientům tohoto chráněného bydlení sv. Michaela při účasti na bohoslužbách v našem kostele. Reagovali jsme tím na dotazy ze strany věřících. Vzhledem k tomu, že tyto první informace byly ne zcela přesné a jen útržkovité, požádal jsem přímo u zdroje o podrobnější a komplexní informace, které nyní

přetiskujeme. Přidávám ještě prosbu o veškerou pomoc a vstřícnost zejména zmíněným asistentům při jejich službě. Jedná se nepochybně o fyzicky a duševně náročnou službu, kterou by si mnohý z nás netroufal převzít. Tím spíše bychom měli pomoci duchovní, věcnou, ale i hmotnou spoluúčastí!

Váš farář Petr Vrbacký

PODĚKOVÁNÍ

Láďa z *Chráněného bydlení sv. Michaela pro lidi s mentálním postižením a autismem*

Děkujeme Vám farníkům od sv. Tomáše za možnost slavit společně pondělní mši svatou. Chodíme na mši i k Michalovi, ke Svaté Rodině i jinde, ale k Vám to máme nejbliž. Prosíme Vás za prominutí, že jsme někdy hlučnější a ruší to. Snažíme se nerušit. V našem chráněném bydlení bydlí x lidí s mentálním postižením a pracuje x osobních asistentů a řada dobrovolníků. Dobrovolníci nám pomáhají s doprovázením při vycházkách a jiném trávení volného času. Prosíme Vás o modlitbu za chráněné bydlení, za uzdravení postižených a za práci asistentů. Zveme Vás k nám na návštěvu při každoročním **Dni otevřených dveří** na Gorkého 34.

Karneval

Markéta Babičková

V sobotu 5. března se uskutečnil na faře 1. karneval naší farnosti.

Už před zahájením se začaly scházet malé děti, tedy vlastně skřítky, lesní víly, kovbojové, princezny, rytíři, piráti, kašpárci a další pohádkové bytosti. Nádherně vyzdobené místnosti rázem ožily bujarým veselím. Z dětí velice rychle opadl počáteční ostych. Děti v maskách se vzájemně představily, soutěžily s balónky mezi čely, naučily se nový taneček, třefovaly se míčky na cíl, zatančily si na známé písničky a užily si spoustu legrace. Maminky nezapomněly upéct sladké dobroty, proto

všem mlsným jazýčkům přišly vhod krátké přestávky na občerstvení a popovídání si. Téměř dvě hodiny radovánek utekly jako voda a všichni se rozcházelí vesele domů.

Upřímný dík patří panu faráři, který ochotně nabídl prostory farní kavárny k poněkud hlučné zábavě, a tímto se mu také omlouváme. Samozřejmě děkujeme také všem organizátorům, kteří věnovali svůj čas, nadšení a ochotu.

Doufám, že příští rok se před postní dobou setkáme s dětmi zase.

z nich v Zimbabwe a tři ve Rwandě. V Zimbabwe byli zavražděni tři němečtí jezuitští misionáři: P. Gregor Richert a br. Bernhard Lisson, kteří byli zastřeleni 27. 6. 1978 a P. Gerhard Pieper, který byl zavražděn 2. ledna 1979 v Rhodesii. Od začátku války zde teroristé zavraždili 6 kněží, 4 řeholní bratry a 6 řeholnic, 2 kněží byli uneseni a jsou pravděpodobně mrtví. Zde jsou uváděni pouze členové katolické církve, ale i jiná vyznání se mohou vykázat podobnými čísly.

Dalších třináct obětí si připisuje **Asie**: čtyři jezuité zemřeli v Libanonu, pět v Indii, po jednom na Srí Lance, v Kambodži a na Východním Timoru. Jeden jezuita byl zabit na Filipínách. Posledním jezuitským mučedníkem 20. století byl P. Karl Albrecht. 40 let působil v misii v Indonésii a dne 11. září 1999 byl zastřelen v indickém Dillí.

To, že druhá podmínka mučednictví, tj., že pronásledování musí být z nenávisťi k víře nebo proti podstatné ctnosti a že na to mučedník nebo jejich skupina nějak nemyslí, nýbrž spíše to vyplývá z chování pronásledovatelů, lze ilustrovat na slovech **Adolfa Hitlera**, která řekl v třicátých letech:

„Katolická církev je něco velikého, to je instituce, a to už je něco, že trvá dva tisíce let. Je v tom důvtip a poznání lidí. Ti znají své lidi! To vědí ti kněžouři. Jsou dost chytří, aby to nahlédli a nedali se zatáhnout do nějakého boje. Jestliže to přesto dělají, já z nich nebudu vyrábět žádné mučedníky. Budeme

je pranýřovat jako sprosté zločince. Strhnu jim z tváře ctihodnou masku. A když to nebude stačit, zesměšním je a vystavím je obecnému pohrdání. Dám udělat filmy. Ukážeme dějiny černokábátníků ve filmu. Tam pak lze obdivovat celou změť nesmyslů, ziskuchtivosti, oblbování a podvodů, jak ze zemí vytažovali peníze. Jako o závod čachrovali s Židy.“

Pronásledovatelé v **Třetí říši** dohlíželi především na ty církevní představitele, kteří prohlédli nacistické intriky, odhalili je a bojovali proti nim. Cílem bylo učinit je hodné pohrdání a zničit je. Nacisté „zlikvidovali“ 82 jezuitů: Poláky, Němce, Rakušany, Čechy, Slováky, Slovincy, Francouze a Holanďany. Mezi nejznámější patří jistě P. Alfred Delp; z Rakušanů je třeba uvést P. Johanna Schwingshackla a P. Johanna Steinemayera, jakož i P. Aloise Grimma, který působil v koleji Stella Matutina ve Feldkirchu. Proces blahořeční byl zahájen pro 17 spolubratří z Polska, chystá se další proces u slovenského novice Tomáše Munka. Dalšími zavražděnými jezuitami byli P. Werner Barkholt (+ 18. 7. 1942 v Dachau) a P. Augustin Bennighaus (+ 20. 7. 1942 v Dachau).

Celý text přednášky je možné vyžádat na e-mailové adrese: **j.weinberger@seznam.cz**

*Z archivu PhDr. Jana Weinbergera,
který je autorem zkráceného textu.*

VÁŽENÍ FARNÍCI OD SV. TOMÁŠE!

Někteří z Vás si při mši sv. v pondělí nebo i jindy všimli v kostele lidí, kteří se chovali poněkud nápadně. Pravděpodobně šlo o klienty Chráněného bydlení sv. Michaela s jejich asistenty, kteří váš kostel v poslední době občas navštěvují. Chráněné bydlení na ulici Gorkého 34 je zařízení Oblastní Charity Brno a jeho cílem je poskytnout domov dospělým lidem s mentálním postižením a autismem. Umožňuje jim žít uprostřed běžné společnosti způsobem života, který se pokud možno co nejvíce podobá životu nás „nepostížených“. Díky zařízením jako je toto, postižení lidé nemusí žít v ústraní ve velkých ústavech a mají možnost se účastnit života místních komunit. Můžeme je potkat v tramvaji, v kině, v restauraci, při výkonu chráněného zaměstnání nebo třeba právě v kostele.

Pracuji jako osobní asistentka v Chráněném bydlení třetím rokem a mám radost, že mohu naše uživatele doprovázet na bohoslužby. Mnoho z nich je z věřících rodin, ale hlavně oni sami chodí do kostela rádi. Nemůžeme vždy zjistit, jak svůj duchovní život prožívají, čemu rozumí a čemu ne, ale často nás překvapí spontánními projevy radosti nebo zbožnosti. Modlitby s nimi patří k mým nejhezčím duchovním zážitkům. To nejdůležitější ale asi je to,

že jsou to lidé jako my a jako my také potřebují Boží milost. Díky svému postižení nemohou přijít do kostela sami, jsou v tom závislí na nás a my je tam doprovázíme a modlíme se s nimi s úctou před tajemstvím toho, jak Bůh sám se může dotýkat jejich duše.

Jsme proto velmi vděční za to, když nás v některém kostele lidé přijmou a jsou ochotni tolerovat naši jinakost a občasné vyrušení. Omlouváme se, pokud to někdy překročilo či překročí rozumnou míru. Postupně se učíme, jak to zařídit, abychom vyrušovali co nejméně. Uvítáme každou zpětnou vazbu a děkujeme za Vaši trpělivost. Pán ji určitě odmění, vždyť právě skrze tyto naše bratry a sestry nás učí, že každý člověk je darem a požehnáním pro druhé.

Ludmila Pavlišová

Slovo nemocným

„Jaké dobro, jaké blaho tam, kde bratři bydlí svorně.“

Žalm 133,1

Mnozí lidé se neradi stýkají s nemocnými lidmi, zvláště s těmi, jejichž nemoc je velmi vážná a pravděpodobně bude příčinou smrti člověka. Je pro ně obtížné ho navštívit v jeho bytě nebo v nemocnici. Bojí se,

jak by reagovali na jeho otázky, kdyby se ptal na svůj skutečný stav, anebo na pravděpodobný další průběh nemoci. Skutečnost je taková, že nemocní lidé na tyto otázky odpovědi nečekají, je jim většinou jasné, jaký je jejich skutečný zdravotní stav a co mohou očekávat. Oni spíš touží po tom, aby ti, kteří je navštíví, trpělivě vyslechli jejich starosti, problémy a měli zájem se s nimi o nich bavit. Spíš nebo později se svěří se svými obavami, které se týkají strachu z možné bolesti, z toho, jak budou v kritických chvílích reagovat, ze samoty a opuštěnosti ve chvílích, kdy si budou uvědomovat, že nastává poslední fáze jejich života. Je to strach, který asi prožívá každý člověk, nikdo se tomu nevyhne.

Věřícím lidem pomáhá vědomí, že přijali svátosti, že mají v pořádku svůj vztah s Bohem i lidmi, že Bůh je přítomen v jejich duši, že nejsou a nikdy nebudou opuštěni a osamoceni. Pomáhá jim vědomí, že se k Bohu mohou obrátit se vším, co prožívají, a že on jim dá dost síly a schopností k tomu, aby úspěšně všechno prožili. I ten strach z tělesného utrpení se může zmenšit, když si člověk uvědomí, že farmaceutický průmysl v poslední době vyvinul řadu účinných léků proti bolesti, takže není důvod k tomu, aby člověk nesnesitelně trpěl.

Nemocní lidé touží po tom, aby viděli u lidí kolem sebe jasný postoj k problémům, které prožívají, aby měli jistotu, že ostatní berou vážně vše, co říkají, že jim nejsou na obtíž, a že jejich život má hodnotu a smysl. Toto poznání jim pomáhá víc než mnoho slov, protože je naplňuje jistotou, že se mohou spolehnout na Boha i na lidi, které jim on posílá. Toto vědomí jim přináší do duše vyrovnanost a klid a pomáhá překonávat vše, co je pro ně těžké.

Máme si často uvědomovat, že všechno, co děláme pro nemocné nebo potřebné lidi, je plnění přikázání lásky k bližnímu, že je to druhé největší přikázání, a že jeho plnění má velikou hodnotu. Není snadné toto přikázání plnit, ale každý, kdo to chce konat, dostává dost Boží pomoci, aby věděl, jak ho má plnit a měl k tomu i dost síly. O tuto pomoc musíme prosit a snažit se ji co nejlépe využívat. S Boží pomocí se nám to bude dařit, budeme prospívat sobě i druhým lidem.

o. J. Šik

Thaumaturga Brunensis

Divotvůrkyně Brněnská

V březnu vyšla kniha Thaumaturga Brunensis – Divotvůrkyně Brněnská. Publikace obsahuje

cestě na daleký a krásný sever do zemí půlnočního slunce, jak se Skandinávskému poloostrovu někdy říká. Ještě jednou velké díky za skvěle strávené odpoledne. Laťka byla sice nastavena vysoko, nicméně – kdo z nás ze zcestovalých farníků se nechal inspirovat a v dohledné době si něco podobného připraví?

Igor Kyselka

Jezuitští mučedníci ve 20. století

Dokončení z minulého čísla

STRUČNÝ PŘEHLED „JEZUITSKÉHO MARTYROLOGIA“ 20. STOLETÍ

Na počátku století při vzbouření boxerů v **Číně** bylo zabito také mnoho cizinců; mezi nimi byli čtyři jezuitští misionáři P. Léon Ignace Mangin, P. Modeste Andlauer, P. Rémi Osoré a P. Paul Denn (+ 19. 6. 1900 a 20. 7. 1901). Tito byli již v roce 1955 blahorečeni a 1. října 2000 Janem Pavlem II. svatořečeni. Mezi lety 1932 – 1946 nechal komunistický režim v Číně „zmizet“ 11 - 15 jezuitů.

Při genocidě tureckých jednotek na **Armény** v době světové války (1915/16) byli také, jako oběti rasové nenávisti, zlikvidováni dva jezuitští spolubratři, jeden kněz a druhý bratr laik.

Ve **Španělsku** v době mezi lety 1936 až 1938 zemřelo 122 jezuitů.

P. Tomáš Sitjar a 10 druhů bylo blahorečeno 11. března 2001 ve Valencii; pro dalších 44 španělských mučedníků již byl proces blahorečení zahájen.

Japonci ve svých koncentračních lágrech zabili dalších 23 spolubratří: tři Kanaďany v Číně, třináct Holanďanů v Indonésii a sedm Španělů v Mikronésii.

Po druhé světové válce to byly komunistické režimy v **Číně, Sovětském svazu a v zemích jejich spojenců za železnou oponou**, které zabily mnoho kněží a řeholníků nebo je nechaly „zmizet beze stop“. Bezpečně se ví o 44 jezuitech, z nichž někteří byli úděsným způsobem zavražděni: třináct v Číně, deset v Polsku, pět v Albánii a sedm v Jugoslávii. Tři albánští jezuitští mučedníci: P. Giovanni Fausti, P. Daniel Dajani a fr. Gjon Pantalija, byli zavražděni v letech 1946/47. Nedávno byl zahájen proces jejich blahorečení.

Od poloviny šedesátých let rychle přibývalo ve světě, ale zvláště v **Latinské Americe**, totalitních režimů. Zde bylo zabito třináct jezuitů, sedm jen v El Salvadoru: P. Rutilio Grande García (+ 12. 3. 1977), dalších šest pak bylo zastřeleno 16. 11. 1989. Další mučedník, P. Michael Pro, byl popraven zastřelením v Mexiku v listopadu 1927. Ten byl blahorečen Janem Pavlem II. 25. 9. 1988.

V **Africe** položilo své životy celkem sedmnáct jezuitů, sedm

místním mučedníkem a světce. Zvěstovatelem luteránské reformace se stal v polovině 16. století Mikael Agricola, který přeložil Písmo svaté do finštiny. Značná část finských kostelů, kromě těch nejstarších a největších, je vystavěno ze dřeva. Dnes patří přes 90 procent obyvatelstva k Finské luteránské církvi (přestože část je nepraktikující), 1 procento, zejména na východě země žijící Karelové, jsou pravoslavní, zbytek jsou ostatní vyznání včetně muslimů a ateistů. Katolíků je asi 7 000, dříve to byli převážně cizinci, dnes je však biskupem rodilý Fin. Nemalelou část finských katolíků tvoří Vietnamci, kteří mají občas mše ve svém rodném jazyce. Hlavní luterská katedrála se nachází v historické metropoli Turku, jeden ze dvou katolických chrámů v Helsinkách se nachází naproti ústavu, kde otec Jiří pracoval a kam tedy mohl občas v přestávkách docházet, což, jak pravil, mu dodávalo sílu a mělo podíl na jeho pozdějších životních rozhodnutích. Vliv na něj měla i místní mezinárodní komunita Misionářek lásky.

KULTURA

Lidová kultura je hodně ovlivněna Ruskem. Z finských kulturních osobností je známý klasický skladatel Jean Sibelius, ze spisovatelů pak Mika Waltari (Egyptan Sinuhet, Pád

Cařihradu, Jeho království...) a Tove Janssonová (příběhy o Mumíncích). Velmi oceňovaná je finská metalová hudba. Světově proslulá je finská moderní architektura, zejména stavby citlivě začleněné do lesnaté krajiny. Nejznámějším finským architektem je Alvar Aalto, autor monumentálního kulturního a kongresového centra Finlandia.

JAK ŽIJÍ OBYČEJNÍ FINOVÉ

Finové jsou velmi příjemní a dobří lidé, i když dost uzavření. K nejtýpčtějším projevům běžného života patří sauna. Je jich tolik, že na pět Finů připadá jedna. Finové velmi dbají o životní prostředí a velmi důsledně třídí odpad. K typickým finským jídlům patří ryby, a také sobí nebo losí maso jako laponská specialita. Finové hodně a rádi pijí mléko. Ve Finsku je omezeno pití alkoholu, což si Finové kompenzují alkoholovými výjezdy do zahraničí. Země je značně emancipovaná, finské ženy mají vysoké zastoupení ve vládě a parlamentě, nakonec Finsko má v současnosti v čele státu prezidentku. Finsko je velmi sociální stát. Opravdu chudých či bezdomovců je velmi poskrovnu.

Tak vidíte, tolik zajímavého nám toho otec Jiří pověděl, že i ten, kdo ve Finsku nikdy nebyl, by tam mohl po jeho přednášce skoro dělat i průvodce. Jistě to některé z nás nalákalo k dobrodružné

překlady dochovaných záznamů svědectví o mimořádných zásazích Božích do života lidí (zázracích) na přímluvu Panny Marie Svatotomské z doby od roku 1626 do roku 1749. Publikace je doplněna o další kapitoly: historie obrazu (Mgr. Josef Zelinka, SDB), ikonografie obrazu (Ludvík Kolek), reálie baroka (PhDr. Radomír Malý), smysl zázraků (PhDr. ThLic. Ing. Jaroslav Filka). Dozvíte se v ní mnoho nového o životě našich předků, jejich víře a také o našem městě. Knihu je možno zakoupit v sakristii a její cena je 115,- Kč.

RECENZE

Petr Vrbacký

Vsaďte se, že tato kniha nebude mít snadný život! Divotvůrkyně brněnská totiž možná některým uvanutým katolíkům usnadní „dokazovat“ Boží existenci stejně zbytečně a pošetile, jako zase jiným sebevědomým ateistům dovolí přezíravě odmítat víru v Boha coby defekt „nedovzdělaného“ rozumu. Nekatolický křesťan v ní bude podezíravě pátrat po projevech katolické idololatrie, historik se usměje nad metodologickou zastaralostí a teolog shovívavě připomene potřebu objektivní reflexe kompetentní církevní autoritou. Lokální patriot se nejspíše lacino ujistí o výjimečnosti svého „středu“ světa a příslušný „zbytek“ onoho světa zase

bude považovat teorii o komplexu obyvatel „největšího maloměsta“ v podstatě za potvrzenou.

Přesto zkusme doufat, že ona zbývající, nepředpojatá a přemýšlející menšina, jdoucí (snad!) napříč celým spektrem, knihu přijme i přečte ráda. Objeví v ní osobitý a zajímavý pohled do duchovní i profánní historie našich předků, jejíž ozvěny si tak či onak v sobě neseme i my. Povzbudí se zjištěním, že u kořenů velkých událostí vždy stojí také neochvějná víra silných lidí, a snad se i osobně obohatí rozšířením svých duševních obzorů o to, co se děje „mezi nebem a zemí“.

Rozhovor s Pavlem Bezděkem

bývalým kostelníkem u sv. Tomáše

Občas neškodí zavzpomínat na lidi, kteří prošli naší farností a podívat se, kam je život zavál a jak se jim daří. Proto dnes přinášíme rozhovor s Pavlem Bezděkem, který v našem kostele před pár lety kostelníčil. Jistě na něj mnozí s radostí vzpomínají.

• Můžeš nám, Pavle, upřesnit, v kterých letech ti farnost u sv. Tomáše poskytla domov? Jak ses do ní vlastně dostal?

V roce 1999 jsem končil vysokou školu a mohl jsem si vybrat, zda

nastoupit na rok na vojnu, nebo 1,5 roku na civilní službu. Volba byla jasná. A protože jsem už tehdy chodil s dívkou od nás, ale která pracovala v Brně, hledal jsem civilní službu v Brně. Božím řízením a pomocí dobré známé jsem se dověděl o tom, že můj předchůdce David Štancl končí a o. Vrbacký mě přijal. Sloužil jsem tu nakonec od září 1999 do června 2001.

• **Co sis „odnesl“ z naší farnosti, na co se nedá zapomenout, co tě obohatilo, a co ještě dnes vyvolá na tvé tváři úsměv?**

Protože jsem vyrůstal v malém vesnickém kostelíku, tak určitě nezapomenu na majestátní pocit, když jsem poprvé vyšel ministrovat u Tomáška při mši svaté. Ten obrovský prostor a posléze také úchvatný zvuk varhan... Určitě mě obohatili ti, kteří se podíleli, a mnozí stále podílejí, na chodu farnosti a na čas strávený se skvělými lidmi. Často na ně vzpomínám, i když nejsme v přímém kontaktu. Jmenovat radši nebudu, nerad bych někoho vynechal. Dodnes mi přijde úsměvné, jak jsme s manželkou po svatbě bydleli druhou půlku civilky ve farní garsonce s poschoďovou postelí, to je myslím rarita. :-)

• **Proč jsi odešel z Brna až do Nového Jičína ? Byla to hodně velká změna v souvislosti s velikostí naší farnosti**

a tvou nynější? V čem jsou největší rozdíly?

Asi ve čtvrtém roce manželství jsme začali uvažovat o místě, kde se usadíme. Mít vlastní bydlení v Brně bylo pro nás nedosažitelné. A v Šenově se v té době začal stavět druhý obecní bytový dům, což bylo pro nás reálné. Ale pořád jsme si nebyli jistí, jestli opustit Brno nebo ne. Na radu dobrých známých z komunity Emanuel jsme poprosili o pomoc Ducha svatého prostřednictvím náhodného otevření bible. Z toho, co jsme přečetli, bylo jasné, že naše místo je v Šenově. Působíme vlastně ve dvou farnostech, v Šenově - moje rodná a na Starém Jičíně - rodná farnost manželky. Určitě jsou obě farnosti mnohem menší, každá obec má asi 2000 obyvatel, farníků je samozřejmě daleko méně. Je to rozhodně méně anonymní.

• **Byl ti v životě někdo vzorem?**

Určitě dědeček, který byl kostelníkem a také elektrikářem. Kostelníkem sice nejsem, ale ministruji, podávám sv. přijímání a občas zpívám. A z elektrikařiny mám nakonec elektrofakultu. :-)

• **Kdybys nás k vám do Nového Jičína vzal na návštěvu, co bys nám rád ukázal, kam bys nás zavedl ?**

Klidně přijedte. Určitě bych vám ukázal šenovský kostelík, který je teď pěkně opravený a má zrestaurovanou

fresku sv. Martina, která pokrývá celé stěny i strop presbytáře. Dále starojičínský kostel sv. Václava, také moc pěkný, kde by vám manželka třeba zahrála na varhany. A pak bychom se prošli na hrad Starý Jičín, ze kterého je vidět Nový Jičín jako na dlani.

• **Co bys rád řekl čtenářům Tomáška, o co by ses s nimi rád podělil?**

Před několika lety jsem se zúčastnil duchovních cvičení v Koclířově u Svitav, které vedl indický kněz o. Joseph Bill z Kerala. Byly to exercicie za prohloubení víry a za vnitřní uzdravení. Těchto úžasných šest dnů, kdy jsme poslouchali skrze otce Billa strhujícím způsobem předkládané Boží pravdy, odstartovalo výrazné prohloubení mé víry. Jsem Bohu za to velmi vděčný. Otec Bill už sice zemřel, ale do Koclířova jezdívají jeho nástupci o. Anthony Vadakemury a o. James Manjackal. Při těchto exerciciích také dochází k mnohým zázračným uzdravením. Je velkým požehnáním, když se snažíme Bohu přiblížit alespoň jednou za rok na několikadenních exerciciích.

• **Ještě na něco jsme zapomněli ?**

Všem farníkům od sv. Tomáše přeji radostný život ve službě Pánu a nakonec nebeskou odměnu.

• **Děkuji za rozhovor.**

Jarka Cýrusová

O zemi tisíce jezer

trochu jinak

Postřehy z vyprávění a promítání otce Jiřího Bůžka v neděli 13. 2. 2011

Dokončení z minulého čísla

HISTORIE

Dějiny Finska jsou spojeny se Švédskem, od 18. století pak s Ruskem. Po švédsko-ruských válkách v 18. století připadlo Finsko Rusku. Díky zmatkům v Rusku po říjnové revoluci v roce 1918 a porážce finských rudých gard se země konečně osamostatnila. Po sovětské agresi v roce 1939 a po hrdinném finském odporu přišlo Finsko o město Vyborg, území kolem Ladožského jezera, část Karélie a poloostrov Kola. Po druhé světové válce uzavřeli Finové se Sovětským svazem Smlouvu o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci, díky níž sice měl SSSR jistý vliv na finskou politiku, parlamentní demokracie a tržní hospodářství však zůstaly zachovány. Od druhé poloviny devadesátých let finská ekonomika vcelku úspěšně roste.

KŘESŤANSTVÍ

Švédové sem přinesli ve 12. století křesťanství známé zejména v osobě biskupa Henrika, který se stal prvním